

Dosarul nr. 2ra-1514/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, O. Cojocaru, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Popa

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Axeniei Istrati, reprezentată de avocatul Marina Frecauțan împotriva lui Andrei Popa cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor

împotriva deciziei din 21 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Popa și menținută hotărârea din 21 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 6 februarie 2019, Axenia Istrati, reprezentată de avocatul Marina Frecauțan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Popa cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a aflat în căsătorie cu Andrei Popa în perioada 24 august 2011 - 3 martie 2017, din care au un copil minor XXXXX, născută la XXXXX.

A comunicat că prin hotărârea judecătorească din 31 ianuarie 2017, a fost desfăcută căsătoria încheiată între ea și Andrei Popa, fiind stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, cu ea.

A menționat că la momentul examinării cerinței cu privire la stabilirea locului de trai al copilului, pârâtul nu s-a opus ca copilul să locuiască cu mama și în acest sens a întocmit o declarație.

Astfel, după desfacerea căsătoriei, dânsa nu i-a îngădit niciodată dreptul tatălui la vizita fiicei sale, nu a îngădit comunicarea cu ea, nu a creat careva impedimente sau restricții în exercitarea dreptului de tată, ultimul comportându-se contrariu și ignorând obligația sa de întreținere a copilului minor.

Astfel, întrucât pârâtul nu își exercită conștiincios obligația de întreținere a copilului minor timp de un an de zile, nu contribuie financiar, invocând relații ostile cu ea, a considerat rezonabil să solicite încasarea pensiei alimentare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 74 Codul familie, art. 94, 166-167, 176-177 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Andrei Popa în beneficiul ei a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX în sumă fixă de 3 000 de lei lunar, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial

A fost încasată de la Andrei Popa în beneficiul Axeniei Istrati pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX în sumă de 2 000 de lei lunar, începând cu 6 februarie 2019 până la atingerea majoratului.

A fost încasată de la Andrei Popa în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 720 de lei.

În partea pretenției privind încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă cererea ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost corectată eroarea strecurată în dispozitivul hotărârii din 21 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin includerea sintagmei ”începând cu data de 6 februarie 2020” înainte de sintagma ”până la atingerea majoratului”.

Prin decizia din 21 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Andrei Popa și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că potrivit informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru un copil, calculat în conformitate cu Ghidul metodologic cu privire la modul de calculare a acestuia a constituit în alte orașe în medie pe lună, pentru întreținerea unui copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, suma de 2198,80 de lei.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că obligația de întreținere a copiilor comuni revine ambilor părinți, or această derivă nemijlocit din logica lucrurilor, precum și din conținutul normelor legale.

Prin urmare, au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare despre necesitatea încasării din contul lui Andrei Popa pentru întreținerea copilului minor XXXXX a pensiei de întreținere în cuantum de 2 000 de lei lunar.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu pot fi reținute argumentele lui Andrei Popa precum că prima instanță incorect a încasat pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 2 000 de lei, urmând să încaseze 1 102 de lei, or informația Biroului Național de Statistică, arată cuantumul minim necesar de existență, instanța la stabilirea acestuia, urmând să țină cont primordial de interesele copilului și drepturile acestuia de a beneficia de o întreținere corespunzătoare.

La 10 septembrie 2020, Andrei Popa a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii, precum și încasarea din contul intimatei a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le neîntemeiate, pe motiv că instanțele judecătorești au dat o apreciere arbitrară probelor administrate, manifestând o vădită părtinire în favoarea Axeniei Istrati, au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept, fapt ce a dus la adoptarea unor hotărâri nefondate și la încălcarea drepturilor și libertăților lui fundamentale.

A menționat că potrivit informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil, calculat în conformitate cu Ghidul metodologic cu privire la modul de calculare a acestuia în alte orașe, în medie pe lună, pentru întreținerea unui copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani constituie suma de 2 198,80 de lei.

Așadar, fiecare părinte ar urma să contribuie la întreținerea copilului minor cu câte 1 100 de lei.

A considerat că este neconvingătoare, fără careva suport probant, deducția ambelor instanțe, precum că în prezent copilul se află la educația și întreținerea mamei, care își exercită nu numai obligațiile patrimoniale, dar și obligațiile nepatrimoniale, ce ține de creșterea și îngrijirea zilnică a copilului minor, asigurându-l inclusiv cu spațiu locativ și suportând toate cheltuielile în acest sens (frecventarea grădiniței, școlii, igiena zilnică, prepararea hranei, temele pentru acasă, dezvoltarea intelectuală și moral-spirituală a copilului).

După cum a fost constatat în cadrul examinării pricinii, intimata a dat în chirie apartamentul comun al lor, astfel că, chiar dacă asigură copilul cu spațiu locativ și cu alte utilități, lucru care de altfel, în legătură cu aflarea intimei și a copilului în afara hotarelor țării o perioadă destul de îndelungată, nu a fost constatat de instanțele de judecată ierarhic inferioare, are un venit suplimentar, care ar urma să acopere așa numitele „cheltuieli în acest sens”.

A subliniat că este gata să participe și în alt mod la întreținerea copilului minor în cazul în care acesta s-ar afla pe teritoriul țării, însă este în imposibilitate de a o face pe motivul indicat, intimata părăsind țara fără acordul lui.

La 23 septembrie 2020, în adresa Axeniei Istrati și avocatului Marina Frecauțan a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Andrei Popa, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 200), fiind recepționată de avocatul Marina Frecauțan la 25 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 201), iar corespondența expediată în adresa Axeniei Istrati a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 202).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 septembrie 2020 împotriva deciziei din 21 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Popa, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Popa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Andrei Popa urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Popa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu